

F. t. beslutn. vedr. anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe m.v.

alle nødvendige foranstaltninger til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne og de alternative sanktioner.

Hvis arten eller varigheden af tilsynsforanstaltningerne mv. eller varigheden af prøvetiden er uforenelig med fuldbyrdesstatens lovgivning, er der mulighed for at tilpasse disse i overensstemmelse med reglerne i fuldbyrdesstaten. De tilpassede vilkår mv. eller den tilpassede prøvetidslængde skal ligge så tæt som muligt på det, der er fastsat i domsstaten, og må ikke indebære en skærpelse i forhold hertil.

Fuldbyrdesstaten kan ikke stille krav om dobbelt strafbarhed (dvs. at den lovovertrædelse, som dommen vedrører, skal være strafbar i både udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten) med hensyn til visse nærmere anførte forbrydelser svarende til dem, der er indeholdt i den såkaldte positiv-liste i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, f.eks. terrorisme og menneskehandel. Medlemsstaterne kan dog i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen eller senere erklære, at de ikke vil anvende denne positiv-liste (og dermed vil stille krav om dobbelt strafbarhed).

Fuldbyrdesstaten kan dog benytte sig af en række grunde til at afslå at anerkende dommen og overtage tilsynet med tilsynsforanstaltningerne mv. Afslagsgrundene svarer i vidt omfang til de afslagsgrunde, der findes i andre rammeafgørelser inden for det strafferetlige samarbejde. Afslagsgrundene vedrører bl.a. tilfælde, hvor straffen er forældet, eller hvor den dømtede på grund af sin unge alder ikke kan gøres strafretligt ansvarlig i fuldbyrdesstaten.

2.4. Fuldbyrdesstatens lovgivning finder anvendelse på tilsynet med og anvendelsen af tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner.

Det er som udgangspunkt fuldbyrdesstaten, der ved anvendelse af egen national lovgivning træffer alle afgørelser i forbindelse med tilsynet med den dømte. Det gælder navnlig ændring af de forpligtelser eller påbud, der er knyttet til tilsynsforanstaltningerne mv., ændring af varigheden af prøvetiden, tilbagekaldelse af strafudsættelsen og fastsættelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning ved overtrædelse af vilkårene mv.

Medlemsstaterne kan dog i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen eller senere erklære, at de som fuldbyrdesstat ikke ønsker at træffe eventuelle efterfølgende afgørelser vedrørende tilbagekaldelse af strafudsættelsen eller fastsættelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning i nærmere angivne kategorier af sager, f.eks. for så vidt angår sager vedrørende betingede domme uden straffastsættelse og sager, hvor der ikke er dobbelt strafbarhed.

Fuldbyrdesstaten skal underrette udstedelsesstaten om enhver afgørelse, der træffes med hensyn til tilbagekaldelse af strafudsættelsen, fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning samt ændring eller ophævelse af tilsynsforanstaltningerne eller den alternative sanktion.

Udstedelsesstaten skal tilsvarende underrette fuldbyrdesstaten om ethvert forhold eller enhver oplysning, som efter udstedelsesstatens opfattelse kan føre til tilbagekaldelse af strafudsættelsen, fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning eller ændring af tilsynsforanstaltningerne eller den alternative sanktion.

Både udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten har ret til at bevilge amnesti eller benådning.

2.5. Udkastet til rammeafgørelse indeholder herudover bestemmelser bl.a. om rammeafgørelsens formål og anvendelsesområde, om pligt til at respektere grundlæggende rettigheder, om hvilke myndigheder der kan udpeges som kompetente myndigheder i henholdsvis udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten, om proceduren for fremsendelse af dommen mv., om fuldbyrdesstatens afgørelse om at anerkende dommen og frister herfor, om høring mellem de kompetente myndigheder, om sprog, omkostninger, forholdet til andre aftaler og ordninger, gennemførelse og ikrafttræden.

3. Lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgørelse

3.1. Gældende dansk ret

Efter dansk ret er der ikke i dag mulighed for at anerkende betingede domme mv. afsagt i eller afgørelser om prøveløsladelse truffet i et andet land med henblik på at overtage tilsynet med dertil knyttede tilsynsforanstaltninger mv. Det bemærkes herved, at Danmark ikke har tiltrådt Europarådets konvention af 30. november 1964 om tilsyn med betinget dømte og betinget løsladte lovovertrædere. Konventionen er alene tiltrådt af 12 EU-medlemsstater.

I nordisk regi er der dog mulighed for at overføre tilsynet med betinget dømte og prøveløsladte i henhold til lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde mellem Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer (den nordiske straffuldbyrdeslov).

Efter reglerne i lovens kapitel 3 kan der her i landet anordnes tilsyn med personer, der i henhold til en betinget dom eller en dom til samfundstjeneste afsagt i Finland, Island, Norge eller Sverige skal undergives tilsyn.